

Zajęcia fakultatywne: 3 ECTS, konwersatorium, 30 h, 2021/2022

1	Nazwa zajęć po polsku i angielsku	Powszechna emancypacja czy totalne zniewolenie ? Radykalne wizje społeczne w filozofii współczesnej/ Universal emancipation or total enslavement ? The radical visions of society in modern philosophy.
2	Imię i nazwisko wykładowcy, tytuł/stopień naukowy	Dr Damian Winczewski
3	Język wykładowy	Polski
4	Strona WWW	
5	Semestr	Letni
6	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	<p>Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30 h, 1 ECTS Konsultacje i zaliczenie Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego</p> <p>Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury Przygotowanie się do zaliczenia Łączna liczba godzin niekontaktowych Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe</p> <p>Sumaryczna liczba punktów ECTS 3</p>
7	Wymagania wstępne	brak
8	Opis zajęć	<p>Zajęcia oferują możliwość zapoznania się z intelektualnymi źródłami współczesnych wizji przyszłości polityki i społeczeństwa prezentowanych obecnie w koncepcjach ponowoczesności, post- i transhumanizmu, globalizacji, czy radykalnej demokracji. Program został ułożony w taki sposób aby uczestnicy kursu w trakcie lektury i dyskusji nad kolejnymi źródłami mogli zrozumieć, że rozmaite popularne obecnie w debacie naukowej koncepcje są w niemałym stopniu efektem wzajemnego przenikania się niemieckiej, rosyjskiej i francuskiej kultury filozoficznej. Kurs dzieli się na dwie zasadnicze części. W pierwszej zostaną prześledzone losy radykalnych koncepcji odwołujących się do autorytaryzmu i technokratycznej wizji przyszłości zwieńczone dyskusją o stosunku filozofów do polityki. W drugiej natomiast zostaną omówione aktualne interpretacje tej problematyki w wydaniu popularnych współczesnych myślicieli nawiązujących do wcześniej omówionych klasyków</p>
9	Zakres tematów	<ol style="list-style-type: none"> 1) Stan refleksji nad kondycją ludzką i społeczną u progu XX wieku 2) Idea powszechnego zmartwychstania w koncepcji Mikołaja Fiodorowa i jej wpływy 3) Idea bogocześnictwa w filozofii Włodzimierza Sołowjowa 4) Technokratyczna przyszłość społeczeństwa według Ernsta Jüngera 5) Koniec Człowieka i Historii w ujęciu Alexandra Kojeve'a i rosyjskie konteksty tej myśli 6) Homogeniczne, uniwersalne państwo i jego warianty w recepcji późnego Kojeve'a

		<p>7) Konserwatywna rewolucja i państwo stanu wyjątkowego w ujęciu Carla Schmitta</p> <p>8) Filozofia i problematyka autorytetu w dyskusji Leo Straussa i Alexandra Kojeve'a</p> <p>9) Rozumienie historii i polityki w „ponowoczesnych” wizjach filozoficznych</p> <p>10) Koniec człowieka i historii we współczesnej interpretacji Francis Fukuyamy</p> <p>11) Walka o uznanie jako niedokończony projekt w ujęciu Axela Honnetha</p> <p>12) Rozum populistyczny jako nadzieja dla demokracji według Ernesto Laclau</p> <p>13) Przygodność zamiast telosu w agonistycznej wizji polityki Chantal Mouffe</p> <p>14) Lacanowska nie-całość, śmierć autorytetu i posthumanistyczna dystopia Osobliwości w narracji Slavoj Žižka</p> <p>15) Podsumowanie zajęć</p>
10	Literatura (z podziałem na obowiązkową i uzupełniającą)	<p>Literatura obowiązkowa</p> <p>Nikołaj Fiodorowicz Fiodorow, „Filozofia wspólnego dzieła”, tłum. C. Wodziński, <i>Kronos</i> nr 3/2009, ss. 5-44.</p> <p>Włodzimierz Sołowjow, <i>Wykłady o Bogocześnictwie</i>, tłum. J. Dobieszewski, Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego 2011</p> <p>Ernst Jünger, <i>Robotnik</i>, tłum. W. Kunicki, Warszawa: PWN 2011, ss. 80-256.</p> <p>Alexandre Kojeve, <i>Wstęp do wykładów o Heglu</i>, tłum. Ś. Nowicki, Warszawa: Aletheia 1999.</p> <p>Alexandre Kojeve, „Czym jest dialektyka?”, tłum. C. Wodziński, <i>Kronos</i> nr 3/2009, ss. 84-95.</p> <p>Carl Schmitt, <i>Dyktatura</i>, tłum. K. Wudarska, Warszawa: Fundacja Augusta Cieszkowskiego 2016</p> <p>Carl Schmitt, „Pozytywne pojęcie konstytucji”, tłum. M. Kurkowska, R. Marszałek, https://teologiapolityczna.pl/carl-schmitt-pozytywne-pojecie-konstytucji-tpct-9-</p> <p>Carl Schmitt, „Lewiatan w teorii państwa Tomasza Hobbesa” (fragment), https://teologiapolityczna.pl/carl-schmitt-lewiatan-w-teorii-panstwa-thomasa-hobbesa .</p> <p>Leo Strauss, <i>O Tyranii</i>, tłum. P. Armada, M. Górniewicz, Kraków: WUJ 2009.</p> <p>Francis Fukuyama, <i>Koniec historii i ostatni człowiek</i>, tłum. T. Bieroń, M. Wichrowski, Kraków: Znak 2017</p> <p>Axel Honneth, <i>Walka o uznanie. Moralna gramatyka konfliktów społecznych</i>, tłum. J. Duraj, Kraków: Nomos 2012</p> <p>Ernesto Laclau, Chantal Mouffe, <i>Hegemonia i strategia socjalistyczna</i>, tłum. S. Królak, Wrocław: WN DSZW 2006</p> <p>Ernesto Laclau, <i>Rozum populistyczny</i> , tłum. T. Szkudlarek et. al., Wrocław: WN DSZW 2005.</p> <p>Chantal Mouffe, <i>Agonistyka. Polityczne myślenie o świecie</i>, tłum. B. Szelewa, Warszawa: Krytyka Polityczna 2015.</p> <p>Slavoj Žižek, <i>Hegel i mózg podłączony</i>, tłum. M. Kropiwnicki, Warszawa: Krytyka Polityczna 2021.</p> <p>Literatura uzupełniająca</p>

		<p>Boris Groys, <i>Wprowadzenie do anty-filozofii</i>, tłum. J. Gilewicz, Warszawa: Oficyna Naukowa 2012.</p> <p>Marek Kwiek, <i>Dylematy tożsamości: wokół autowizerunku filozofa w powojennej myśli francuskiej</i>, Poznań: IF UAM 1999.</p> <p>Michał Sikora, <i>Mit wiecznego powrotu w filozofii Alexandra Kojewe'a</i>, Warszawa: Scholar 2016.</p> <p>Andrzej Szahaj, Marek N. Jakubowski, <i>Filozofia Polityki</i>, Warszawa: PWN 2021</p> <p>Kuba Mikurda, <i>Nie-Całość</i>, Warszawa: PWN 2015.</p>
11	<p>Efekty uczenia się z przyporządkowaniem do efektów uczenia się kierunkowych</p> <p>(w przypadku zajęć dedykowanych kreatywności społecznej efekty zajęć należy przyporządkować do efektów kierunkowych kreatywności; w przypadku zajęć niededykowanych, efekty zajęć powinny być przyporządkowane do efektów kierunkowych również innych kierunków)</p>	<p>Wiedza:</p> <p>W1, student zna i rozumie terminologię z zakresu filozofii dziejów, antropologii filozoficznej i filozofii polityki</p> <p>Filozofia, studia pierwszego stopnia: K_W01, K_W02, K_W05 Filozofia, studia drugiego stopnia: K_W02, K_W03 Kreatywność społeczna: K_W01, K_W03</p> <p>W2, student zna i rozumie zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością idei filozoficznych dotyczących historii, człowieka, władzy i techniki</p> <p>Filozofia, studia pierwszego stopnia: K_W04, K_W04 Filozofia, studia drugiego stopnia: K_W04, K_W05 Kreatywność społeczna: K_W02, K_W04</p> <p>W3, student zna i rozumie społeczne konteksty uprawiania filozofii i jej powiązanie z rozpatrywanymi w nauce współczesnymi dylematami cywilizacyjnymi</p> <p>Filozofia, studia pierwszego stopnia: K_W08, K_W09 Filozofia, studia drugiego stopnia: K_W09, K_W10 Kreatywność społeczna: K_W06</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, student potrafi diagnozować i opisywać najważniejsze wyzwania, przed którymi stoi ludzkość</p> <p>Filozofia, studia pierwszego stopnia: K_U01, K_U03, K_U04 Filozofia, studia drugiego stopnia: K_U03, KU04, Kreatywność społeczna: K_U01, K_U03</p> <p>U2, student potrafi odnosić się krytycznie do przedstawianych przez filozofów rozwiązań dylematów cywilizacyjnych i egzystencjalnych człowieka</p> <p>Filozofia, studia pierwszego stopnia: K_U02, K_U06, K_U08 Filozofia, studia drugiego stopnia: K_U02, K_U06, K_U08 Kreatywność społeczna: K_U02, K_U04</p> <p>U3, Student potrafi samodzielnie przygotować się do zajęć i współpracować z innymi uczestnikami kursu</p>

		<p>Filozofia, studia pierwszego stopnia: K_U09, K_U10, K_U13 Filozofia, studia drugiego stopnia: K_U10, K_U11, K_U13 Kreatywność społeczna: K_U07, K_U08, K_U09</p> <p>Kompetencje społeczne: K1, student uświadamia sobie znaczenie pluralizmu różnych stylów i tradycji uprawiania filozofii oraz ich wzajemnych powiązań</p> <p>Filozofia, studia pierwszego stopnia: K_K01 Filozofia, studia drugiego stopnia: K_K01, K_K03 Kreatywność społeczna: K_K01</p> <p>K2, student uświadamia sobie złożoność problemów współczesnego świata i jest krytyczny wobec propozycji ich rozwiązania Filozofia, studia pierwszego stopnia: K_K02 Filozofia, studia drugiego stopnia: K_K02 Kreatywność społeczna: K_K02</p>
12	Sposób weryfikacji efektów uczenia się (oddzielnie dla każdego efektu)	<p>W1, udział w dyskusji W2, udział w dyskusji W3, udział w dyskusji U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji</p>
13	Metody dydaktyczne	
14	(1) Metody oceniania (2) Kryteria oceniania	<p>1) Ocena na podstawie dyskusji 2) ocena znajomości zadanych tekstów, jakość wypowiedzi ustnej</p>